

XUNTA
DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA,
EDUCACIÓN, FORMACIÓN
PROFESIONAL E UNIVERSIDADES

Escola
Oficial
de
Idiomas

PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA

CURSO 2022-2023

PARTES COMÚNS

DEPARTAMENTO DE ESPAÑOL PARA ESTRANXEIROS

Sumario

1. <u>INTRODUCCIÓN</u>	3
1.1. <u>Marco Legal</u>	3
1.2. <u>Contexto Educativo do Centro</u>	4
2. <u>PROGRAMACIÓN POR NIVEIS (ver documentos de departamentos)</u>	4
3. <u>METODOLOXÍA</u>	4
4. <u>ATENCIÓN A DIVERSIDADE</u>	5
5. <u>AVALIACIÓN</u>	6
5.1. <u>Lexislación de referencia</u>	6
5.2. <u>Natureza da avaliación</u>	7
5.2.1. <u>Avaliación inicial (ou de diagnóstico)</u>	8
5.2.2. <u>Avaliación de progreso (ou formativa)</u>	8
5.2.3. <u>Avaliación certificadora</u>	8
5.2.4. <u>A autoavaliación</u>	10

1. INTRODUCCIÓN

1.1. Marco Legal

Lexislación vixente sobre a que se basea a programación:

- A Lei Orgánica 2/2006, de 3 de maio, de educación foi modificada pola Lei Orgánica 8/2013, de 9 de decembro, para a mellora da calidade educativa nalgúns aspectos concernentes ás ensinanzas de idiomas de réxime especial. Así, no seu artigo 59.1, a Lei orgánica 2/2006 establece que estas ensinanzas se organizan nos niveis básico, intermedio e avanzado e que os ditos niveis se corresponderán, respectivamente, cos niveis A, B e C do Marco Europeo Común de Referencia para as Linguas (MECRL), que se subdividen, á súa vez, nos niveis A1, A2, B1, B2, C1, e C2.

- O Real Decreto 1041/2017, do 22 de decembro, en consonancia co disposto nos artigos 6 bis.1.e) e 6 bis.3 da Lei orgánica 2/2006, fixa as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación e o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 dos idiomas impartidos nas escolas oficiais de idiomas, co fin de asegurar unha formación común e garantir a validez dos certificados correspondentes. Igualmente, o artigo 59.1 da dita lei establece que as ensinanzas do nivel básico terán as características e a organización que as administracións educativas determinen, e o artigo 60.1 dispón que as ensinanzas de idiomas correspondentes aos niveis intermedio e avanzado serán impartidas nas escolas oficiais de idiomas.

- O Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia, dispón, no seu artigo 6.2 que a consellería competente en materia de educación establecerá o procedemento para a elaboración das guías curriculares de cada idioma, que serán comúns para todos os centros e deberán desenvolverse mediante as correspondentes programacións didácticas.

- Real Decreto 1/2019, do 11 de xaneiro, polo que se establecen os principios básicos comúns de avaliación aplicables ás probas de certificación oficial dos niveis Intermedio B1, Intermedio B2, Avanzado C1, e Avanzado C2 dos ensinos de idiomas de réxime especial.

- RESOLUCIÓN do 25 de maio de 2022, da Secretaría Xeral de Educación e Formación Profesional, pola que se ditan instrucións para a preinscripción, admisión, matrícula e organización académica nas escolas oficiais de idiomas de Galicia no curso 2022/23.

1.2. Contexto Educativo do Centro

A Escola Oficial de Idiomas de Vigo é un centro docente público que imparte as ensinanzas de idiomas de réxime especial establecidas no artigo 59 da Lei Orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación (LOE) modificada pola Lei orgánica 8/2013, de 9 de decembro, para a mellora da calidade educativa. A finalidade da Escola Oficial de Idiomas de Vigo é capacitar o noso alumnado, maioritariamente adulto, para o uso efectivo das linguas que impartimos e certificar a súa competencia, co obxectivo de fomentar o plurilingüismo entre a poboación, a aprendizaxe e formación permanentes e o respecto e recoñecemento da diversidade lingüística e cultural.

A escola conta con 9 departamentos (chinés, alemán, español para estranxeiros/as, francés, galego, inglés, italiano, portugués e xaponés), un corpo docente constituído por 107 profesores repartidos entre a sede central e as seccións de Cangas, Coia, Nigrán, Ponteareas, Redondela e Tui.

O alumnado matriculado na EOI de Vigo é moi diverso: en idade, ocupacións, intereses etc. O perfil varía en cada idioma e mesmo depende da franxa horaria da clase. O 85% do alumnado ten idades entre os 20 e 65 anos. Os menores rondan un 10% e tamén hay un pequeno porcentaxe de alumnado maior de 65 anos. Dous terzos do alumnado son mulleres. Tamén hai un grupo numeroso de alumnos con nacionalidade estranxeira procedentes de diversos países.

2. PROGRAMACIÓN POR NIVEIS (ver documentos de departamentos)

3. METODOLOXÍA

Tendo en conta os principios metodolóxicos expresados no artigo 7, do Decreto 81 / 2018 do 19 de xuño, que á súa vez recollen os do Consello de Europa desenvolto no MEQR, *as ensinanzas de idiomas estarán orientadas ao desenvolvemento das distintas actividades de lingua, polo que se deberá abordar o ensino do idioma desde unha perspectiva de uso. Para iso, deberase concibir a aula como un espazo onde se dean situacións comunicativas reais ou simuladas en que o alumnado participe e poida levar a cabo as actividades de comprensión, produción e mediación propias de cada nivel.* Trátase dun enfoque orientado a acción, que se centra non só nas competencias lingüísticas, senón tamén en todas as capacidades do individuo que le axuden a atopar as súas propias estratexias de aprendizaxe e fomenta a súa autonomía para que poida aproveitar todas as ocasións para mellorar a propia capacidade de comunicación na aula e fóra dela.

Para acadar o desenvolvemento da competencia comunicativa na aula propóñense actividades e tarefas que simulan situacións comunicativas reais fóra da aula, contando coa axuda de materiais auténticos (textos, documentos, gravacións, filmacións, etc.).

Así mesmo, propónse un enfoque metodolóxico procesual e centrado no aprendiz na medida en que se terán en conta os intereses, necesidades, ritmos e estilos de aprendizaxe do alumnado para a selección e secuenciación de tarefas e materiais, dentro do marco curricular no que se desenvolven os cursos da EOI.

Usamos a lingua obxecto de aprendizaxe como vehículo de comunicación na clase. Ao facermos isto, estamos ofrecendo aos estudantes input adicional na lingua que aprenden e modelos lingüísticos que poden imitar, e estamos esixindo o uso comunicativo da lingua nunha situación real de comunicación. Aínda que o uso doutras linguas na clase poida non estar totalmente excluído, especialmente no nivel básico 1 con estudantes que parten de cero, a súa presenza deberá ser sempre ocasional, e por tanto considerabelmente menor que a presenza da lingua que se está a aprender.

Consideramos a gramática (entendendo por “gramática” calquera forma de descrición metalingüística) un medio, nunca unha finalidade ou un obxectivo en si mesma.

Consideramos que o erro é natural e necesario para a aprendizaxe. O obxectivo non é a perfección, senón a eficacia comunicativa cos instrumentos que se teñen en cada nivel.

4. ATENCIÓN A DIVERSIDADE

Medidas de atención á diversidade

Os centros de ensino de idiomas deben ser lugares para a adquisición e a creación de coñecemento de linguas e culturas, accesibles a todo tipo de aprendiz, nos que se potencie a capacidade de aprendizaxe autónoma do alumnado para que este poida ser activo, participativo e capaz de crear coñecemento adecuado tanto aos seus propios intereses como ao seu perfil de aprendiz.

As seguintes accións educativas axudan a dar resposta, tanto ao alumnado que dentro dun mesmo curso presenta diferentes niveis de coñecemento e uso do idioma, como ao alumnado con diversidade funcional.

Dinámicas de grupo: a formación de grupos de traballo unhas veces por similitude de estilos de aprendizaxe ou de idades, e outras combinando nun mesmo grupo estilos, idades e capacidades diferentes.

O traballo por proxectos, nos que todos poden contribuír coas súas fortalezas para a realización do produto final.

O traballo por secuencias de tarefas de distinto grao de dificultade e temporalización (diferentes itinerarios de aprendizaxe), relacionadas co mesmo obxectivo, de xeito que cada alumno poida escoller o seu propio ritmo e nivel de dificultade.

A atención individualizada nas titorías.

Atención individualizada co profesor de apoio que adica súas horas de reforzo a colaborar cun compañeiro que ten alumnado con necesidades especiais de apoio na aula.

O uso das TIC como ferramenta de auto-aprendizaxe, que lle permite ao alumnado determinar o seu propio ritmo e seus intereses, unha relación co erro menos pública mediante a realización de actividades auto-corríxibles, ou a interacción real a través da rede con outros usuarios da lingua.

A atención individualizada ao alumnado con discapacidade auditiva, proporcionándolle auriculares, permitíndolle repetir as escoitas ou falándolle cunha vocalización e volume máis adaptado ás súas necesidades.

A atención individualizada ao alumnado con discapacidade de visión, proporcionándolle materiais coa letra ampliada, e no caso de cegueira, mediando coa ONCE para a transcripción de materiais ao sistema Braille.

A atención individualizada ao alumnado con discapacidade física, proporcionándolle un espazo de traballo adecuado as súas necesidades.

A atención individualizada ao alumnado con discapacidade psíquica, tendo en conta as dificultades particulares de cada alumna/o.

Adaptación de probas para o alumnado con discapacidade

A organización e aplicación das probas para a obtención das certificacións e para promocionar de curso por parte do alumnado con discapacidade basearanse no principio de igualdade de oportunidades, non discriminación e compensación de desvantaxes. Así, na realización das probas deberanse adaptar, se é o caso, a duración e as condicións de realización delas.

O alumnado nestas circunstancias deberá, no momento da matrícula, achegar a documentación acreditativa da súa discapacidade e cubrir a documentación fornecida pola escola oficial de idiomas que será quen comunique isto, para as adaptacións pertinentes, aos equipos de orientación específicos que dependen da Delegación Provincial de Educación respectiva.

5. AVALIACIÓN

5.1. Lexislación de referencia

- A Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, parcialmente modificada pola Lei Orgánica 3/2020 do 29 de decembro, para a modificación da LOE regula, nos seus artigos 59 a 62, as ensinanzas de idiomas de réxime especial. Polo que respecta á certificación destas ensinanzas, no seu artigo 61.1, determina que a superación das esixencias académicas establecidas para cada un dos niveis dará dereito á obtención do certificado correspondente, cuxos aspectos se establecerán na definición dos aspectos básicos do currículo das distintas linguas. Así mesmo, no artigo 61.2, establece que a avaliación do alumnado que curse estudos nas escolas oficiais de idiomas será feita polo profesorado respectivo e que as administracións educativas regularán as probas terminais, que realizará o profesorado, para a obtención dos certificados dos niveis básico, intermedio e avanzado.

- O Real decreto 1041/2017, do 22 de decembro, polo que se fixan as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación, se establece o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2, das ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas pola Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, e se establecen as equivalencias entre as ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas en diversos plans de estudos e as deste real decreto, determina, no seu artigo 7.3, que as probas de certificación correspondentes a estas

ensinanzas, cuxa organización regularán as administracións educativas, elaboraranse, administraranse e avaliaranse segundo uns estándares que garantan a súa validez, fiabilidade, viabilidade, equidade, transparencia e impacto positivo, así como o dereito do alumnado a ser avaliado con plena obxectividade; e que o Goberno, previa consulta coas comunidades autónomas, establecerá os principios básicos comúns de avaliación co fin de garantir o cumprimento dos requisitos de calidade mencionados.

- O Real decreto 1/2019, do 11 de xaneiro, polo que se establecen os principios básicos comúns de avaliación aplicables ás probas de certificación oficial dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial regula os principios básicos comúns que rexerán o deseño, a elaboración, a administración, e a avaliación e cualificación das probas de certificación oficial dos ditos niveis, así como a publicación dos resultados e os procedementos de reclamación sobre as cualificacións.

- O Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia establece, no seu artigo 11, que para obter os certificados dos ditos niveis será necesaria a superación dunhas probas específicas de certificación, que se elaborarán, se administrarán e se avaliarán nas condicións que a consellería competente en materia de educación determine, de acordo cos estándares que estableza o Goberno, e que a elaboración, administración e avaliación destas probas lle corresponde ao profesorado das escolas oficiais de idiomas, nos termos que estableza a consellería competente en materia de educación.

- A Circular 2/2022 da Secretaría Xeral de Educación e Formación Profesional, pola que se regulan as probas de certificación das ensinanzas de idiomas de réxime especial polo réxime oficial para o curso 2021/22. serve como referencia para a organización das probas mentres non se publiquen as correspondentes instrucións para o ano en curso.

5.2. Natureza da avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

Os criterios de avaliación por actividades de lingua do nivel básico, intermedio e avanzado figuran no Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia.

O alumnado afrontará o proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

5.2.1. Avaliación inicial (ou de diagnóstico)

En todos os cursos e niveis levarase a cabo unha avaliación inicial do alumnado. Esta servirá para que o profesorado coñeza as características do seu alumnado e tamén facilitará que este se familiarice coas características do nivel no que se matriculou. No caso do nivel A1, a avaliación inicial servirá para determinar se o alumnado parte duns coñecementos previos ou se, pola contra, son aprendices que descoñecen por completo a lingua obxecto de estudo.

É recomendable realizara tamén unha avaliación inicial sobre a competencia tecnolóxica do alumnado, co obxecto de identificar a aqueles non preparados para seguir unha clase en liña ou comprender a dinámica dunha aula virtual e poder mellorar esa destreza.

5.2.2. Avaliación de progreso (ou formativa)

A avaliación formativa refírese ao abano de procedementos e ferramentas que o profesorado e o alumnado empregan de forma continua para observar, reflexionar e garantir o logro dos obxectivos en etapas concretas.

A avaliación formativa aplicarase en todos os cursos e ten como obxecto situar o alumnado con respecto á súa meta de aprendizaxe e marcar o camiño para acadala. O profesorado levará a cabo a avaliación de progreso mediante a realización de tarefas que lle permitan coñecer o progreso do seu alumnado en cada unha das cinco actividades de lingua. Esta avaliación terá unicamente valor orientativo para o alumnado sobre o seu aproveitamento académico, e serviralle ao profesorado para coñecer o grao de cumprimento no desenvolvemento da programación didáctica.

A avaliación formativa ten especial relevancia no ensino de linguas na EOI. O MECR menciónaa como elemento imprescindible na aprendizaxe de idiomas (MECR, pp. 260-261). A avaliación formativa axuda para orientar e guiar as persoas adultas na adquisición e uso de linguas.

Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación sistemática de tarefas. O profesorado informará o alumnado sobre o seu progreso e favorecerá activamente a adopción das estratexias de modificación ou adaptación máis axeitadas para acadar os obxectivos propostos. Fomentarase a autoavaliación e co-avaliación a través da implantación do Portfolio Europeo de Linguas nas aulas. (<http://sepie.es/iniciativas/portfolio/index.html>)

5.2.3. Avaliación certificadora

Este tipo de avaliación levarase a cabo no último curso de cada nivel para obter o certificado correspondente. Servirá para medir o dominio de lingua que posúe o alumnado.

As probas de certificación responderán a un modelo competencial e centraranse en avaliar os obxectivos xerais e específicos do nivel.

Probas de certificación

Terán lugar na primeira quincena do mes de xuño en convocatoria ordinaria e a partir do 15 de xuño en convocatoria extraordinaria, nas datas que indique a Consellería e que poderán consultarse na páxina web e nos taboleiros da escola, cando sexan establecidas.

Terá un valor do 100% na cualificación do alumnado. Para superar a proba o alumnado terá que aprobar todas as partes da proba. A puntuación das actividades de lingua superadas na convocatoria ordinaria manterase para a convocatoria extraordinaria, deste xeito, o alumnado do réxime oficial que se presente á convocatoria extraordinaria só terá que examinarse das actividades de lingua non superadas na convocatoria ordinaria. O alumnado que non obteña a cualificación global de apto na convocatoria extraordinaria deberá realizar a proba completa en sucesivas convocatorias.

Para o nivel básico A2, a puntuación total da proba de certificación será de 100 puntos. Cada unha das catro partes nas que se estrutura a proba (comprensión de textos orais; produción e coprodución e mediación oral; comprensión de textos escritos; e produción e coprodución e mediación escrita) terá un valor de 25 puntos. A cualificación será positiva cando se acaden, polo menos, 15 puntos en cada unha das actividades de lingua.

Para os niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2, a puntuación total da proba de certificación será de 125 puntos. Cada unha das cinco partes nas que se estrutura a proba terá un valor de 25 puntos. Ditas partes son: Comprensión de textos orais, produción e coprodución de textos orais, comprensión de textos escritos, produción e coprodución de textos escritos, e mediación. A proba de mediación constará de dúas tarefas, unha para avaliar a mediación oral e outra para avaliar a mediación escrita. A tarefa de mediación oral e as tarefas de produción e coprodución de textos orais combinaranse nunha única proba; do mesmo xeito, a tarefa a mediación escrita combinarase coas tarefas de produción e coprodución escrita. Para superar a proba será necesario acadar, polo menos, 12,5 puntos en cada actividade de lingua e, asemade, obter unha puntuación mínima dun 65% (81,25 puntos) na puntuación total da proba.

O alumnado que non acade o mínimo do 65% da puntuación total da proba na convocatoria ordinaria, ademais de examinarse das actividades de lingua nas que non obtivera 12,5 puntos, poderá examinarse tamén daquelas actividades nas que non acadara a puntuación mínima do 65% (16,25 puntos). Neste caso, se a cualificación obtida na convocatoria ordinaria é superior á que se obteña na extraordinaria, manterase a cualificación máis alta para o cálculo da nota final.

Alumnado libre: A Dirección Xeral de Educación, Formación Profesional e Innovación Educativa organizará unha convocatoria das probas para a obtención dos certificados de nivel básico A2, intermedio B1, intermedio B2 e avanzado C1 para o alumnado libre.

As probas de certificación serán comúns para todas as modalidades e réximes de ensinanza.

Características, duración e partes das probas

As **características das probas** de certificación poden consultarse nas [guías informativas e de especificacións das probas de certificación](#) que publica anualmente a Consellería de Cultura, Educación e Ordenación Universitaria. O documento pódese descargar da páxina web da EOI de Vigo unha vez publicado.

5.2.4. A autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

A **avaliación da programación** terá en conta os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, metodolóxica etc.)
- A coordinación co resto do profesorado

Procedementos para avaliar o desenvolvemento das programacións didácticas durante o curso académico

A través das reunións periódicas de coordinación, o departamento fará un seguimento do desenvolvemento da programación e reflectirá nos protocolos de seguimento ou nas actas das reunións de coordinación as propostas de modificación necesarias para adecuar a programación ás necesidades do alumnado.

Estas propostas de modificación realizaranse tras unha reflexión sistemática sobre o grao de adecuación dos distintos elementos que integran a programación:

- a organización de contidos en unidades é adecuada na súa selección e temporalización?
- os contidos propostos adecúanse ao nivel?
- hai redundancias ou contidos irrelevantes?
- o desenvolvemento das unidades da programación responde ao enfoque metodolóxico proposto?
- os obxectivos propostos concréntanse nas unidades da programación e cobren todos os aspectos do currículo?
- a proposta de tarefas e actividades considera diferentes estilos e ritmos de aprendizaxe?
- o tempo asignado para cada unidade é adecuado?
- a programación adecúase aos obxectivos de avaliación propostos nas tarefas de certificación?
- están claros os criterios mínimos de avaliación?

- os procedementos e instrumentos de avaliación e cualificación son claros, eficaces e adecuados para avaliar a adquisición e dominio dos contidos?
- existe un bo nivel de estandarización na aplicación dos criterios no departamento?
- utilizamos a autoavaliación e coevaluación para fomentar a autonomía e responsabilidade do alumnado no seu proceso de aprendizaxe?
- os recursos didácticos, materiais, libros de texto etc, son adecuados e responden ao criterio de autenticidade?

A través de reunións de departamento trala análise das estatísticas dos resultados da avaliación de promoción e certificación.

Despois de feita a avaliación final do alumnado, estudaranse os datos estatísticos respecto ao número de aprobados, suspensos e non presentados por cada curso, co obxectivo de detectar un posible abandono e fracaso escolar ligado a desaxustes na programación didáctica ou a súa implementación.

A través da memoria final de departamento, na que se consignarán todos os aspectos a reformar que serán tidos en conta na actualización das programacións do seguinte curso.

Procedementos para identificar e canalizar as necesidades de formación do profesorado.

A Lei orgánica de educación (LOE), no seu artigo 1, establece entre os principios do sistema educativo o fomento da investigación, da experimentación e da innovación educativa. Igualmente, no artigo 91 considérase entre as funcións do profesorado a investigación, a experimentación e a mellora continuada dos procesos de ensino e aprendizaxe.

A contribución do profesorado na innovación educativa implica a participación do departamento en congresos e reunións científicas do ámbito profesional e en redes e proxectos de investigación nacionais e internacionais –como poden ser os proxectos europeos.

Para reforzar, ao mesmo tempo, a formación do departamento en determinados ámbitos e reforzar e lograr tanto os obxectivos concretados na programación didáctica como os nosos persoais, identificaranse ao inicio do curso os plans de formación necesarios -que poden ir desde o deseño da mesma programación ata a utilización das TIC, o deseño de tarefas comunicativas e de probas de avaliación, etc.

Os departamentos achegarán propostas ao equipo directivo para incluír no plan de formación do profesorado. As propostas basearanse nos resultados da observación, reflexión, debate e enquisas ao profesorado.

Procedementos para realizar a avaliación interna do profesorado do departamento

Os procedementos que se usarán para realizar a avaliación interna do departamento son os seguintes:

Observación: a simple observación persoal sobre o funcionamento do departamento e os comentarios do alumnado permítenos detectar problemas, erros e carencias así como valorar acertos.

Reflexión e debate:

- nas reunións de departamento
- nas reunións de coordinación
- nas CCP

Enquisas ao alumnado e ao profesorado. As enquisas deberán ser anónimas e breves.

Un modelo de enquisa relativo á avaliación interna do departamento por parte do profesorado pode ser o seguinte:

Como podemos mellorar o noso departamento? Por favor, marca os seguintes aspectos do 1 ao 5, sendo 1 a valoración máis baixa e 5 a máis alta.	
1. Actividades culturais: Como pode mellorar?	
2. Recursos didácticos: Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
3. Bancos de tarefas compartidos Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
4. Xestión da documentación de departamento Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
5 Plataforma virtual do departamento (Aula Cesga/Moodle) Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
6. Reparto das tarefas de departamento nas HAD Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
7. Reunións de departamento/coordinación: Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
8. Organización dos exames: Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
9. Procesos de estandarización Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
10. Comunicación co/a xefe/a do departamento Como pode mellorar?	1 2 3 4 5
11. Outros	